

[Statsministeren.]

ret. Der sker så meget i disse år i dansk politik og dansk administration, som i voksende grad gør det vanskeligt at holde administration og lovgivning adskilt, og vi skal ikke ved at blande revisionsdepartementernes funktion yderligere sammen med statsrevisorernes gøre denne adskillelse mellem administrativ virksomhed og lovgivning sværere at drage.

Det ærede medlem hr. Poul Møller erkendte, at der bag statsudgifternes tendens til vækst ligger store opgaver, hvis løsning er nødvendig, og som staten ikke kan vise fra sig. Det synes jeg er noget meget væsentligt. Det ærede medlem udtrykker, på linje med venstres ærede ordfører, ønske om, at der sker en rationel tilrettelægning af disse investeringer på så lang sigt, som det nu er muligt at tilrettelægge dem. Heri er jeg ganske enig og skal henvise til mine udtalelser i går om vore bestræbelser for at nå frem til en sådan tilrettelæggelse.

Jeg er også enig med det ærede medlem i, at der må være en sammenhæng mellem statens udgifter på disse områder og produktionens vækst, men jeg er ikke helt sikker på, at denne sammenhæng altid er så ensidig, at det er produktionens vækst, der sætter en vis, absolut grænse for, hvilke investeringer staten kan og bør indlade sig på. Vi må ikke glemme, at her er en vekselvirkning. Der er jo en del af statens investeringer, der er væsentlige forudsætninger for produktionens vækst.

Vi var inde på det i går. Det ærede medlem hr. Poul Møller og hans parti er som alle vi andre tilhængere af en hurtigere byggeomodning, en hurtigere bymodning, hvilket udtryk man nu vil bruge, og jeg henviste til, at denne hurtigere by- og byggeomodning, som må være en forudsætning for produktionens udbygning og vækst, kræver investeringer. Og sådan er det vel hele vejen igennem. Vi ønsker en fortsat økonomisk vækst i dette land, og den kan vi kun opnå under en lang række forudsætninger, som vi har talt om i denne debat, herunder også visse offentlige investeringer til byggeomodning, trafik, telekommunikation, veje og færges; ja, selv skoler, uddannelse og forskning hører jo med til produktionsvækstens forudsætninger.

Jeg siger ikke dette for at trække noget som helst fra i det, jeg erklærede i går om nødvendigheden af, at vi viser agtpågivenhed over for voksende udgifter, det være sig driftsudgifter eller anlægsudgifter. Jeg siger det blot for at understrege denne vekselvirkning. Vi må ikke undergrave forudsætningerne for den økonomiske vækst.

Om jordproblemerne — ja, om man skal forelægge dem først det ene eller det andet sted, kan vel altid diskuteres. Jeg har såmænd den fornemmelse, at havde vi forelagt jordproblemerne først i markedsudvalget uden overhovedet at gå til landbrugskommissionen, var det nok blevet kritiseret, måske ikke af det ærede medlem hr. Poul Møller, men af andre. Så jeg vil anbefale det ærede medlem og hans parti det samme, han anbefalede mig i en anden forbindelse: at give tid. Vi kommer frem til forhandlingen, og vi kommer også frem med problemerne i markedsudvalget. Og det er ganske rigtigt, at den tid, der behøves, ikke må blive for lang, for vi er klar over, at jordproblemernes løsning — som også påpeget af det ærede medlem hr. Aage Fogh — er et påtrængende problem.

Til slut: økonomiministerens tale i går har sammen med nationalbankdirektør Svend Nielsens tale bidraget til at uddybe og afklare billedet af de økonomiske problemer, vi har foran os. Vi må tage dette som en appel til os selv i denne sal, men vi må også opfatte det som en appel, der, som det ærede medlem hr. Erik Eriksen understregede det, har adresse til kredse uden for Christiansborg, til industri og aktieselskaber, til landbruget, til lønmodtagerne i alle grupper, også de højt lønede lønmodtagere, til alle, der har indflydelse på avancer og på fastsættelse af rente- og udbyttetsatser.

Efter alt at dømme står Danmark på tærsklen til et udvidet europæisk samarbejde, det mest omfattende europæiske samarbejde, Europas historie giver eksempel på. Danmarks deltagelse heri vil være et historisk skridt. På dette stadium før tilslutningen må den økonomiske balance genoprettes. Dette er en fælles interesse. Det forholder sig ikke sådan, at det kun er visse kredse, der har interesse i, at den økonomiske balance bliver genoprettet. Det forholder sig ikke sådan, at det kun er det,